

prima instanță: A. Braga

dosarul nr. 3ra-664/18

instanța de apel: M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu

ÎNCHEIERE

06 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Victor Burduh, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea comercială „Catol Lux” Societate cu răspundere limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății comerciale „Catol Lux” Societate cu răspundere limitată împotriva Biroului vamal Centru și Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire anularea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2018, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea comercială „Catol Lux” Societate cu răspundere limitată și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 11 aprilie 2017,

c o n s t a ț ă:

La 06 iunie 2016 SC „Catol Lux” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului vamal Centru (anterior Chișinău) și Serviciului Vamal cu privire la anularea actelor administrative.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 22 aprilie 2016, SRL „Catol Lux”, a importat mărfuri destinate comercializării pe teritoriul Republicii Moldova și anume anvelope pneumatice noi din cauciuc pentru autoturisme. La 22 aprilie 2016, SRL „Catol Lux” a declarat valoarea mărfii în vamă perfectând în acest sens declarațiile primare: nr. IM4I23699, nr. IM4I23428, nr. IM4I24785 din 26 aprilie 2016 și nr. IM4I24509 din 25 aprilie 2016, tot în aceeași dată a fost întocmită și declarația complementară.

A menționat că potrivit declarației vamale inițiale (primare) nr. IM4I23050 din 20 aprilie 2016 SRL „Catol Lux”, la punctul 48, 49 a declarat valoarea mărfii în vamă în sumă de 66 857, 85 lei, iar potrivit declarației nr. IM4I24785 din 26 aprilie 2016, la aceleași rubrici s-a dispus majorarea valorii mărfii în vamă până la suma de 98 294, 53 de lei, motiv din care consideră că Biroul Vamal Centru urmează să restituie suma valorii majorate de 31 436,68 de lei.

Indică reclamanta că conform declarației vamale inițiale (primare) nr. IM4I23428 din 21 aprilie 2016, la pct. 48, 49 a declarat valoarea mărfii în vamă în sumă de 122 602, 51 de lei, iar potrivit declarației vamale majorate nr. IM4I23428 din 21 aprilie 2016, la rubrica 47 s-a dispus majorarea valorii mărfii în vamă până la suma de 134 456, 54 de lei. Prin urmare, Biroul Vamal Centru urmează să restituie suma valorii majorate în valoare de 11854,03 lei.

A susținut că potrivit declarației vamale inițiale (primare) nr. IM4I23699 din 22 aprilie 2016, SRL „Catol Lux”, la punctul 47 a declarat valoarea mărfii în vamă în sumă de 157 000, 05 lei, iar potrivit declarației vamale complementare majorate nr. IM4I23699 din 22 aprilie 2016, la rubrica 47 s-a dispus majorarea valorii mărfii în vamă până la suma de 162 192, 53 de lei și prin urmare, Biroul Vamal Centru urmează să restituie suma valorii majorate în mărime de 5 46,30 de lei.

A afirmat că Biroul Vamal Centru, în lipsa unor motive întemeiate a dispus majorarea valorii mărfii în vamă, fără a verifica actele prezentate de către declarant, deși declarantul a prezentat toate actele necesare pentru efectuarea vămuirii în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă sau al prețului efectiv plătit sau care urma să fie plătit. Or, din actele prezentate de declarant (contractul de vânzare-cumpărare, facturi invoice, lista de prețuri), rezultă valoarea reală a mărfii și în baza acestora, organul vamal urma să admită metoda determinată de declarant.

Pe parcursul examinării cauzei reclamantul și-a modificat și concretizat cererea de chemare în judecată de mai multe ori, solicitând într-un final anularea actului de inspecție nr. IM4I23050 din 20 aprilie 2016; anularea actului de inspecție nr. IM4I23428 din 21 aprilie 2016; anularea actului de inspecție nr. IM4I23699 din 22 aprilie 2016; obligarea Biroului Vamal Chișinău de a aplica metoda de calcul a valorii în vamă a mărfii importate, conform art. 10 alin. (2) și art. 11 a Legii privind tariful vamal; obligarea Biroului Vamal Chișinău să recalculeze impozitele plătite de reclamantul SRL „Catol Lux” cu restituirea taxelor plătite excesiv la perfectarea declarațiilor vamale nr. IM4I24785 din 26 aprilie 2016 în mărime de 31 436, 68 de lei, IM4I23428 din 21 aprilie 2016 în sumă de 11 854, 03 lei, IM4I23699 din 22 aprilie 2016 în sumă de 5 246, 03 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 11 aprilie 2017 a fost respinsă ca fiind nefondată cererea înaintată de SRL „Catol Lux” împotriva Biroului Vamal Chișinău (succesor Biroul Vamal Centru) și Serviciului Vamal cu privire la anularea actului de inspecție nr. IM4I23050 din 20 aprilie 2016. A fost respins ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție pretenția înaintată de SRL „Catol Lux” împotriva Biroului Vamal Chișinău (succesor Biroul Vamal Centru) și Serviciului Vamal cu privire la anularea actului de inspecție nr. IM4I23428 din 21 aprilie 2016 și nr. IM4I23699 din 22 aprilie 2016. A fost respins ca fiind nefondată pretenția SRL „Catol Lux” cu privire la obligarea Biroului Vamal să recalculeze și să restituie taxele achitate excesiv la declarațiile vamale nr. IM4I24785 din 26 aprilie 2016; IM4I23428 din 21 aprilie 2016 și nr. IM4I23699 din 22 aprilie 2016.

Cu referire la cerința privind contestarea actului de inspecție nr. 23050 din 20 aprilie 2016 prima instanță a constatat această cerință ca fiind lipsită de temei legal, deoarece declarația vamală nr. 23050 din 20 aprilie 2016 a fost anulată la inițiativa brokerului vamal și a fost întocmită o altă declarație cu nr. IM4I24785 din 26 aprilie 2016. Astfel, actul de inspecție nr. IM4I23050 din 20 aprilie 2016 întocmit în baza declarației vamale cu același număr nu poate produce efecte juridice.

Totodată, instanța a reținut că reclamantul cunoștea despre faptul anulării declarației vamale nr.23050 din 20 aprilie 2016, deoarece brokerul vamal a coordonat în prealabil cu SRL „Catol Lux”.

Referitor la cerința reclamantului privind anularea actelor de inspecție nr. IM4I23428 din 21 aprilie 2016 și nr. IM4I23699 din 22 aprilie 2016, prima instanță a constatat că acestea au fost depuse cu încălcarea termenului de prescripție, deoarece reclamantul a luat cunoștință de actele de inspecție imediat după întocmirea acestora (21 aprilie 2016 și 22 aprilie 2016), iar actele administrative în cauză au fost contestate la data de 05 mai 2016, peste termenul de 10 zile prevăzut de art. 288-291 Cod vamal.

Cu referire la pretenția reclamantului privind obligarea Biroului Vamal să recalculeze și să restituie taxele achitate excesiv la declarațiile vamale nr. IM4I24785 din 26 aprilie 2016, nr. IM4I23428 din 21 aprilie 2016 și nr. IM4I23699 din 22 aprilie 2016, prima instanță a reținut că respectivele declarații nu au fost anulate și produc efecte juridice împreună cu actele de inspecție contestate tardiv, cu excepția declarației vamale nr. IM4I24785 din 26 aprilie 2016 care a fost validată de organul vamal, fără emiterea actului de inspecție.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2018 a fost respins apelul declarat de către SC „Catol Lux” SRL și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La 31 ianuarie 2018, în termenul prevăzut de lege, reprezentantul SC „Catol Lux” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, deoarece au fost aplicate eronat normele de drept material și anume prevederile art. 8, 10,11, 17, 29 din Legea cu privire la tariful vamal.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹⁾ a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;

- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de SC „Catol Lux” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de

lucruri (cauza Asito versus Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer versus Germania, 22 martie 2016), pe când în recursul declarat de către SC „Catol Lux” SRL, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SC „Catol Lux” SRL ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea comercială „Catol Lux” Societate cu răspundere limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Victor Burduh

Mariana Pitic